

fra

RIKSADVOKATEN

R. 1633/69.

Oslo, den 14. juli 1969.

*Herr statsadvokaten i***Endringer i sjekklovens § 66.**

Ved lov av 13. juni 1969 er det foretatt endringer i sjekklovens § 66, annet ledd slik at denne bestemmelse med virkning fra 1. juli d.å. lyder:

«Offentlig påtale finner bare sted etter begjæring av en sjekk-innehaver som ikke har fått betaling fordi dekning manglet eller fordi sjekken var tilbakekalt, eller av en sjekkforpliktet som av samme grunn har innfridd eller risikerer å måtte innfri sjekken, eller av en trassatbank som har innfridd en sjekk som det ikke var dekning for.»

Ved endringen er en trassatbank som har innfridd en dekningsløs sjekk gitt påtalerett. Foranledningen til denne endring er at forretnings- og sparebankene har etablert en ordning med innløsning av dekningsløse sjekker på inntil kr. 500.— som har vært brukt som betalingsmiddel for varer eller tjenester eller til innbetaling på et poststed. Videre har bankene også avtale om innløsning av falske sjekker på inntil det nevnte beløp som utstederen har brukt overfor annen bank enn på trukne.

Ved lovendringen er dessuten en sjekkforpliktet som risikerer å måtte innfri en dekningsløs sjekk, blitt påtaleberettiget. Denne utvidelse av påtaleregelen er foretatt ut fra de hensyn som er nevnt i høyesterettsdom, inntatt i Rt. 1966 s. 1224, hvor en sjekkforpliktet tross krav fra banken enda ikke hadde innfridd en sjekk som det ikke var dekning for og som således etter den tidligere lovbestemmelse ikke var påtaleberettiget.

En del eksemplarer av dette rundskriv legges ved til fordeling blant politimestrene innen herr statsadvokatens distrikt.

L. J. Dorenfeldt